

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

7 юли 1981 година*

„Круизи за покупка на масло„

По дело 158/89

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от страна на IV състав на Finanzgericht, Hamburg, (Германия), по производството, висящо пред този съд между

Rewe-Handelsgesellschaft Nord mbH,

Rewe-Markt Steffen, Kiel,

и

Hauptzollamt (Главна митническа служба) Kiel

относно тълкуването на Регламент (ЕИО) № 1544/69 на Съвета от 23 юли 1969 г. относно тарифата, приложима спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците (ОВ, специално издание на английски език, L 191, стр. 1), Директива № 69/169/ЕИО на Съвета от 28 май 1968 г. относно хармонизирането на разпоредбите, установени чрез закон, подзаконов акт или административно действие относно освобождаването от данък върху оборота и акциз върху вноса при международните пътувания (ОВ, специално издание на английски език, L 133, стр. 6) и действителността на Регламент (ЕИО) № 3023/77 на Съвета от 20 декември 1977 г. относно определени мерки за прекратяване на злоупотребите, които са следствие от продажбата на земеделски продукти на борда на кораби (ОВ 1977 L 358, стр. 2),

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart и г-н Т. Коорманс (председатели на състави), г-н А. О'Кееф, г-н G. Bosco, г-н А. Touffait, г-н О. Дие и г-н А. Chloros, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 5 юни 1980 г., постъпило в Съда на 9 юли 1980 г., Finanzgericht, (Финансов съд) Хамбург е отправил до Съда в съответствие с член 177 от Договора за ЕИО няколко преюдициални въпроса относно тълкуването на Регламент (ЕИО) № 1544/69 на Съвета от 23 юли 1969 г. относно тарифата, приложима спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците (ОВ, специално издание на английски

* Език на производството: немски

език, L 191, стр. 1), Директива № 69/169/ЕИО на Съвета от 28 май 1969 г. относно хармонизирането на разпоредбите, установени чрез закон, подзаконов акт или административно действие относно освобождаването от данък върху оборота и акциз върху вноса при международните пътувания (ОВ, специално издание на английски език, L 133, стр. 6) и действителността на Регламент (ЕИО) № 3023/77 на Съвета от 20 декември 1977 г. относно определени мерки за прекратяване на злоупотребите, които са следствие от продажбата на земеделски продукти на борда на кораби (ОВ 1977 L 358, стр. 2).

2. Тези въпроси са повдигнати в хода на производство между търговец на едро и търговец на дребно, установен в Федерална република Германия от една страна и Hauptzollamt (Главна митническа служба) Kiel, от друга страна, и поставят въпроса дали „круизите за покупка на масло,, осъществявани от различни параходни компании от пристанища на балтийското крайбрежие, нарушават правото на Общността.

3. „Круизите за покупка на масло,, пресичат морската митническа зона в териториалните води или открито море извън германска територия. По време на круиза пътниците на кораба имат възможност да закупват стоки като алкохолни напитки, масло, месо, тютюневи изделия, парфюми и други продукти. В определени граници вносет на стоките не се облага с данък на германската граница. „Круизите за покупка на масло,, са от съществено търговско значение за предприятията, които ги организират.

4. Първият ищец по главното производство е търговец на едро, чието основно седалище е близо до Kiel във Федерална република Германия. Той търгува, inter alia, със същите продукти като тези, които се продават по време на круизите. Неговите клиенти, един от които е вторият ищец по главното производство, са търговци на дребно, установени в региона на балтийското крайбрежие.

5. Актът за препращането показва, че жалбоподателите твърдят пред Finanzgericht, че целта на тези круизи е да привлече голяма част от покупателната способност на жителите на балтийското крайбрежие за сметка на местния бизнес с търговия на дребно и едро и да я преразпредели между параходните компании, които организират такива круизи. Фактът, че тези предприятия имат възможност да продават стоки, които са освободени от данък или са субсидирани, им предоставя съществено конкурентно преимущество, което води до нарушаване на конкуренцията.

6. Ищите първоначално са поискали от Finanzgericht да постанови ответника да престане да допуска въпросните стоки да преминават безмитно. След това те искат от Finanzgericht да задължи ответника да не прилага спрямо пътниците, когато те пресичат митническата територия, освобождаването по отношение на стоките, придобити от тях освободени от данък или субсидирани при „круизите за покупка на масло,,.

7. Finanzgericht, пред който е отнесен спора, препраща следните въпроси на Съда на Европейските общности за преюдициално заключение:

„Мито

Трябва ли Регламент (ЕИО) № 1544/69 на Съвета от 23 юли 1969 г., последно изменен от Регламент (ЕИО) № 3061/78 на Съвета от 19 декември 1978 г., да се тълкува като 61980J0158 - ЦПР - финализиран

означаващ, че освобождаването от мита, упоменато в него, се прилага само спрямо стоки, които пристигат от митническата територия на една трета страна и допълнително съобразно случая - спрямо стоки, които са в свободно обращение в тази държава по смисъла на митническото законодателство, или е достатъчно стоките да са с произход от държавите-членки и да са били внесени по море през морската митническа граница или границата на националната територия на съответната държава-членка?

Регламент (ЕИО) № 1544/69 на Съвета, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3061/78 на Съвета, в случая във връзка с член 28 от Договора за ЕИО — освен в случая на стоките от обхвата на Регламент (ЕИО) № 3023/77 на Съвета от 20 декември 1977 г. — съдържа ли изчерпателни правила за освобождаването от мита на стоки в личния багаж на пътниците или е възможно държавите-членки независимо да предоставят освобождаване от мита, което излиза извън обхвата на Регламент (ЕИО) № 1544/69 освен в случая на стоките от обхвата на Регламент (ЕИО) № 3023/77?

Дали едно нарушение на регламент на Общността предоставя пряко приложими права на едно лице, чиито права са били неблагоприятно засегнати от разпоредби, предвидени от закона или административното действие на държава-членка или от тяхното приложение, което не е в съответствие с разпоредбите на този регламент, пред национален съд с оглед прекратяване на прилагането на мерките, които противоречат на правото на Общността или с оглед на това да се съблюдават разпоредбите на правото на Общността?

Недействителен ли е Регламент (ЕИО) № 3023/77 на Съвета, тъй като той нарушава правото на Общността, което има превес (например, принципа за равнопоставеност, забраната на дискриминация, свободата на конкуренцията, принципа за пропорционалност)?

Ако отговорът на въпрос 4 е положителен, дали едно лице, чиито права са неблагоприятно засегнати от закона или от административното действие на държава-членка, или от тяхното приложение, основано на Регламент (ЕИО) № 3023/77 на Съвета, получава пряко приложими права, така че да може да заведе дело пред национален съд с оглед прекратяване на прилагането на мерките, които противоречат на правото на Общността?

Данък върху оборота и акциз

Трябва ли Директива № 69/169/ЕИО на Съвета от 28 май 1979 г., последно изменена с Директива № 78/1032/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. да се тълкува в смисъл, че освобождаването от данък върху оборота и акциз, което се предвижда в нея, се прилага само спрямо стоки в личния багаж на пътниците, които пристигат от митническата територия на една трета страна (член 1) или, ако те са с произход от държава-членка, от митническата територия на Общността (член 2) и допълнително, съобразно случая, спрямо стоки, които са в свободно обращение. По смисъла на митническото законодателство, в една трета страна или държава-членка, или е достатъчно стоките да са били внесени по море през морската митническа граница или границата на националната територия на съответната държава-членка?

Дали Директива № 69/169/ЕИО на Съвета, с последните изменения, съдържа окончателни правила за освобождаване от данък върху оборота и акциз на стоки в личния багаж на пътниците или е възможно държавите-членки независимо да

61980J0158 - ЦПР - финализиран

предоставят на стоки в личния багаж на пътниците, освобождаване от данък върху оборота и акциз, което превишава обхвата на директивата?

Дали Директива № 69/169/ЕИО на Съвета, с последните изменения, предоставя пряко приложими права на едно лице, чиито права са били неблагоприятно засегнати от разпоредби, предвидени от закона или административното действие на държава-членка или от тяхното приложение, които не са в съответствие с разпоредбите на тази директива, така че това лице да може да заведе дело пред национален съд с оглед прекратяване на прилагането на националните мерки, които противоречат на правото на Общността?,,

I — Мито

По първия въпрос (тълкуване на Регламент № 1544/69 — случаи на освобождаване от мита)

8. Регламент № 1544/69, последно изменен с Регламент № 3061/78 (ОВ 1978, L 366, стр. 3) предвижда тарифното третиране, приложимо спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците.

9. Целта на Регламент № 1544/69, съобразно съображенията към него, е да се опрости работата на митническите органи чрез избягване на сложните проблеми, породени от обема на трафика между трети страни и Общността и разнообразието от стоки, внасяни от пътниците. Като се има предвид тази цел, регламентът предвижда, че ограничено освобождаване трябва да се предоставя по отношение на стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците, ако внасяните стоки нямат търговски характер.

10. Регламент № 1544/69, изменен с Регламент № 3061/78, не се произнася относно произхода на стоките, които са годни за освобождаване от мита. Член 1 предвижда, че стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците, се освобождават от общи мита, ако внасяните стоки нямат търговски характер. Втората алинея на член 1, параграф 1 посочва, че „личен багаж“ означава целият багаж, който даден пътник може да представи пред митническите органи при своето пристигане, както и като багаж, който той представи по-късно пред същите власти, при условие, че представи доказателство, че такъв багаж е бил регистриран като придружаван багаж, по време на неговото заминаване, при компанията, която е отговаряла за неговото превозване.

11. Регламентът се отнася до малки количества стоки, които имат малка за обмיתяване стойност. Целта на регламента, която е опростяване на митническото освобождаване на стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците, пристигащи от трети страни, няма да се постигне, ако митническите органи бяха задължени да определят, по време на вноса, произхода на стоките, чието освобождаване от мита се иска.

12. Следователно, трябва да се постанови, че Регламент № 1544/69 се прилага спрямо багажа на пътници, пристигащи от трети страни, независимо от произхода на стоките или мястото, от което те идват и от митата и данъците, които те са понесли преди техния внос на територията на Общността.

13. Освен това следва да се отбележи, че седмото съображение от регламента за изменение посочва, че „...“ за да се възпрепятства евентуално неправилно тълкуване, изрично трябва да се заяви, че освобождаването от общо мито се предоставя само на 61980J0158 - ЦПР - финализиран

пътници, пристигащи от една трета страна”. Това съображение ясно посочва намерението на Съвета за избягване на злоупотреби. По този начин не е възможно да се приеме за пътник, пристигащ от трета страна, който може да се класира за освобождаването от общо мито, лице, което по време на круиз, отпътуващ от пристанище на държава-членка, не пребивава в една трета страна или извършва само символично посещение там и не остава там за значителен период, т.е, период през който той всъщност има възможност да направи покупки.

14. Отговорът на първия въпрос следва съответно да гласи, че освобождаването, предвидено от Регламент № 1544/69, последно изменен с Регламент № 3061/78, се прилага само спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, пристигащи от трети страни. Това освобождаване се прилага независимо от произхода на стоките или мястото, от което те идват и от митата и данъците, които те са понесли преди техния внос на територията на Общността. Обаче, не е възможно да се приеме за пътник, пристигащ от трета страна, по смисъла на регламента, лице, което по време на круиз, тръгващ от пристанище на държава-членка, не пребивава в трета страна или само символично я посещава и не остава там за значителен период, т.е, период през който той всъщност има възможност да извърши покупки.

По втория въпрос (тълкуване на Регламент № 1544/69 — случаи на освобождаване от мита)

15. Член 3, буква б) от Договора предвижда, че дейностите на Общността трябва да обхващат *inter alia* създаването на обща митническа тарифа. Член 9 от Договора посочва, че Общността се основава на митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и който включва забрана на митата върху вноса и износа между държавите-членки и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети държави. Член 28 от Договора предвижда, че независимото изменение или прекратяване на мита в общата митническа тарифа трябва да се решава от Съвета.

16. Тези разпоредби ясно показват, че Съветът трябва да решава, при определените от Договора условия, случаите на освобождаване, в обхвата на които, при определени обстоятелства, могат да попаднат определени продукти, по изключение от общата митническа тарифа. Следователно, във всеки случай от момента, когато Съветът приеме в определена област правила за еднообразно приложение на случаи на освобождаване, такива като тези, които се съдържат в Регламент № 1544/69, държавите-членки не запазват никакви правомощия да предоставят в тази област някакво по-широко освобождаване от това, което се определя от правилата на Общността.

17. Отговорът на втория въпрос съответно следва да гласи, че Регламент № 1544/69 на Съвета от 23 юли 1969 г. съдържа изчерпателни правила относно освобождаването от мито на стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, пристигащи от трети страни и тези правила не оставят на държавите-членки никакво правомощие да предоставят, в обхванатата от регламента област, никакво по-широко освобождаване от това, предвидено от регламента.

По четвъртия въпрос (действителност на Регламент № 3023/77 — случаи на освобождаване от земеделски такси)

18. С четвъртия въпрос се пита дали Регламент № 3023/77 на Съвета е 61980J0158 - ЦПР - финализиран

недействителен, доколкото той нарушава по-висша норма от правото на Общността(например, принципа за равнопоставеност, забраната на дискриминация, свободата на конкуренцията и принципа за пропорционалност).

19. Преди Съдът да разгледа регламента в контекста на тези критерии обаче е необходимо да се разгледа дали регламентът съответства на изискванията на член 190 от Договора, който предвижда, че регламентите посочват мотивите, на които се основават.

20. Регламент № 1818/75 на Съвета от 10 юли 1975 г. (ОВ, L 185, стр. 3) разширява случаите на освобождаване, което се предоставя в съответствие с Регламент № 1544/69 спрямо земеделски такси и други налози при вноса, предвидени в съответствие с Общата селскостопанска политика или в съответствие с разпоредби, предвидени в съответствие с член 235 от Договора и които са приложими само спрямо определени стоки, получени от преработката на земеделски продукти, когато те се съдържат в личния багаж на пътници, влизащи в Общността.

21. Тъй като Съветът установява, че разширяването на случаите на освобождаване е довело до злоупотреби, на 20 декември 1977 г. той приема Регламент № 3023/77 „относно определени мерки за прекратяване на злоупотребите, които са следствие от продажбата на земеделски продукти на борда на кораби”. Съображенията на регламента припомнят преди всичко, че Регламент № 1544/69 (случаи на освобождаване от мита) не се прилага спрямо стоки, внесени след пътуване от държава-членка на кораб, който не е извършил престой на пристанище в митническата територия на трета страна. След това съображенията посочват, че опитът е показал, че земеделските продукти на Общността, които са се възползвали от възстановяване при износа и земеделските продукти, пристигащи от трети държави, са били продавани или разпространявани на борда на кораби, които са отплавали от пристанище в Общността и се връщат в пристанище в Общността без да извършат престой на пристанище извън митническата територия на Общността, с оглед на техния внос в Общността, освободени от такси в съответствие с Регламенти (ЕИО) № 1544/69 и № 1818/75.

22. Тези съображения показват, че Съветът смята, че вносът в митническата територия на Общността, освободен от мита и земеделски такси, на стоки, придобити от пътници, при обстоятелствата, указани в тези съображения, не съответства на целта на въпросните регламенти. Тъй като целта на предоставянето на възстановяване при износа е да се позволи на земеделските продукти с произход от Общността да се конкурират с продуктите от трети страни на пазари извън Общността, не би било в съответствие със системата на Общността за възстановяване при износа да се предостави подобно възстановяване на стоки за износ, които не са предназначени за пазара на трета страна, а са предназначени за повторен внос в Общността, освободени от таксите, които обичайно се налагат спрямо вноса на земеделски продукти. Възможно е подобни сделки да причинят чисти загуби за земеделските фондове за направление и гаранции и да изкривят конкуренцията на националния пазар.

23. В петото съображение от Регламент № 3023/77 Съветът при все това посочва следното:

„... следва да се поясни правното положение в тази връзка; ... за тази цел държавите-членки следва да имат правото да предоставят освобождаване за продуктите, изброени в приложение II към Договора, които се продават или разпространяват на борда на кораби в съответствие с посочените по-горе условия за много ограничени
61980J0158 - ЦПР - финализиран

количества, отвъд които тези продукти повече не могат да бъдат внасяни в Общността освен ако бъдат платени съответните вносни мита.”

24. Съответно регламентът разрешава на държавите-членки да предоставят освобождаване от вносни мита по отношение на определени количества от продукти, указани в член 1, параграф 2 от регламента при описаните в съображенията обстоятелства.

25. Член 190 от Договора предвижда, че „Регламентите, директивите и решенията на Съвета и на Комисията, са мотивирани и визират предложенията или становищата, предвидени от настоящия договор”. Този член изисква, такива мерки да съдържат посочване на мотивите, които са довели до приемането им, за да е възможен преглед от Съда и за да могат държавите-членки и заинтересованите граждани да узнаят условията, в съответствие с които институциите на Общността са приложили Договора.

26. Посочването на мотивите, на които се основава Регламент № 3023/77, не изпълнява това изискване. То всъщност не предоставя никакво обяснение за мотива, поради който Съветът, като установява, че Регламент № 1544/69, противно на вече разработената практика, не следва да се прилага при посочените по-горе обстоятелства, счита за необходимо да създаде специална система за случаи на освобождаване, приложима спрямо този вид ситуации. Подобно противоречие при посочването на мотивите е още по-сериозно, доколкото то се отнася до разпоредба, с която държавите-членки се оправомощават да предоставят освобождаване, независимо че в малък мащаб, от мита, което съставлява съществена част от Общата селскостопанска политика. При тези обстоятелства посочването на мотивите не предоставя никаква правна обосновка на оспорените разпоредби на регламента и съответно не изглежда необходимо да се разглежда тяхната основа, за да се установи дали те са в съответствие с правилата на общия пазар.

27. Следователно, достатъчно е да се установи, че Регламент № 3023/77 не съдържа посочване на мотивите, на които се основава, както се изисква от член 190 от Договора, и че съответно той е недействителен.

II — Данък върху оборота и акциз

По шестия и седмия въпрос (тълкуване на Директива № 69/169 —освобождаване от ДДС и акциз)

28. Директива № 69/169, допълнена от Втора директива на Съвета от 12 юни 1972 г. (ОВ, специално издание на английски език 1972 (II), стр. 565) и от Трета директива на Съвета от 19 декември 1978 г. (ОВ, L 366, стр. 28) за хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно освобождаване от данък върху оборота и акциз при внос при международните пътувания, предвижда, че всяко освобождаване от тези данъци, налагани спрямо вноса, е приложимо, в рамките на пътуване между трети страни и Общността, спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, и не надвишават определени ограничения по отношение на стойността.

29. Същата директива също така предвижда освобождаване от същите данъци, налагани спрямо вноса и приложими спрямо стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, пристигащи от държавите-членки на Общността, в рамките на 61980J0158 - ЦПР - финализиран

определени ограничения по отношение на стойността, при условие че те отговарят на условията, предвидени в членове 9 и 10 от Договора и че са били придобити при условията на общите правила, регулиращи данъчното облагане на вътрешния пазар на някоя от държавите-членки.

30. В член 4 от същата директива се предвижда, че без да се накърняват националните разпоредби, които се прилагат спрямо пътници, чието местожителство е извън Европа, от всяка държава-членка се изисква да определи посочените в директивата количествени ограничения за случаите на освобождаване от данък върху оборота и акциз на определени стоки, посочени в директивата (тютюневи изделия, алкохолни напитки, парфюми и тоалетни води, кафе и чай). Ограниченията, които се прилагат при пътуване между трети страни и Общността, не са така високи като тези, които се прилагат при пътуване между държавите-членки.

31. Тази директива също така позволява на държавите-членки да установят по-ниски граници по отношение на стойността или количеството за освобождаването на стоки, внесени от погранични работници и от определени други лица.

32. Тя съдържа в допълнение разпоредби, регулиращи опрощаването на данък от държавата-членка по отношение на стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, които напускат една държава-членка.

33. Съображенията към двете директиви, които допълват Директива № 69/169, показват, че Съветът ги е приел в изпълнение на Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки от 22 март 1971 г., която предвижда постепенно разширяване на данъчното освобождаване, предоставено на индивидите при пресичане на вътрешните граници на Общността. Съветът приема за желателно като първа стъпка да се предвидят определени общи правила, които се прилагат спрямо лица, пребиваващи в Общността, относно стандартните случаи на опрощаване на данък на етапа на търговия на дребно.

34. В случая на пътуване между трети страни и Общността същинското съдържание на текста на директивата показва, че освобождаването може да се предостави само на пътници, които пристигат на митническата територия на Общността от една трета страна и че в този случай обстоятелствата, при които са придобити стоките, са без значение за предоставянето на освобождаване.

35. По отношение на пътуване в рамките на Общността член 2, параграф 4 от Трета директива изменя Директива № 69/169 като добавя разпоредба, която гласи, че когато пътуването от една държава-членка до друга, обхваща преминаване през територията на една трета страна или започва в част от територията на друга държава-членка, в която упоменатите в директивата данъци не се налагат спрямо стоки, консумирани в рамките на тази територия, пътникът трябва да може да докаже, че пренасяните в неговия багаж стоки се придобити при условията на общите условия, регулиращи данъчното облагане на националния пазар на държавата-членка, и не се класират за никакво възстановяване на данък върху оборота и/или акциз. Ако пътникът не може да представи никакво доказателство от посочените по-горе, той може да се ползва само от по-ограниченото освобождаване, предвидено в случая на пътуване между трети страни и Общността

36. Както съображенията към, така и разпоредбите на въпросните директиви показват, че Съветът е имал намерението постепенно да установи цялостна система за 61980J0158 - ЦПР - финализиран

освобождаване от данък върху оборота и акциз за стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците, и следователно в тази област държавите-членки разполагат само с ограниченото правомощие, предоставено им от директивите, да предоставят друго освобождаване, различно от това, указано в директивите.

37. Отговорът на шестия въпрос съответно трябва да гласи, че:

а) В случая на пътуване между трети страни и Общността освобождаването, предвидено в Директива № 69/169, може да се предостави само на пътници, които пристигат на митническата територия на Общността от една трета страна и в подобен случай обстоятелствата, при които са били придобити стоките, са без значение за предоставянето на освобождаване;

б) В случая на пътуване в рамките на Общността, когато пътуването от една държава-членка до друга включва транзит през територията на една трета страна или започва от част от територията на другата държава-членка, в която не се събират данъците, посочени от директивата, спрямо стоки, които са за употреба в рамките на тази територия, пътникът трябва да може да докаже, че пренасяните в неговия багаж стоки се придобити при условията на общите условия, регулиращи данъчното облагане на националния пазар на държавата-членка, и не се класират за никакво възстановяване на данък върху оборота и/или акциз. Ако пътникът не може да представи посочените по-горе доказателства, той може да се ползва само от по-ограниченото освобождаване, предвидено в случая на пътуване между трети страни и Общността.

38. Отговорът на седмия въпрос трябва да гласи, че при приемането на директивите Съветът е имал намерението постепенно да установи цялостна система за освобождаване от данък върху оборота и акциз за стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците, и следователно в тази област държавите-членки разполагат само с ограниченото правомощие, предоставено им от директивите, да предоставят друго освобождаване, различно от това, указано в директивите.

По третия, петия и осмия въпрос (предоставени на лицата средства за защита по силата на въпросните регламенти и директиви)

39. Тези три въпроса се отнасят до това дали лице, чиито интереси са неблагоприятно засегнати или от национално законодателство, които е несъвместимо с правото на Общността, или от приложението на незаконосъобразна мярка на Общността, може да заведе дело пред националните съдилища, за да бъдат обявени за недействителни мерките, противоречащи на правото на Общността.

40. В своето определение Finanzgericht посочва, че съгласно съдебната практика на Bundesverfassungsgericht (Федералния конституционен съд) и на Bundesverwaltungsgericht (Федералния административен съд), законите, с които се контролира икономиката, които са прокарани за укрепване на интересите на отделни групи и които променят ситуацията по отношение на конкуренцията, са в нарушение на принципа за равнопоставеност, ако те не са необходими с оглед на обществения интерес и ако интересите на други лица, които заслужават закрила, са произволно накърнени. В подобен случай в съответствие с германския закон засегнатото лице има право на иск. Поставени в този контекст, повдигнатите от националния съд въпроси са предназначени по същество да установят дали това право на иск може да се упражни при подобни условия в рамките на правната система на Общността, по-специално в смисъл че, ако икономическите интереси на лице, спрямо което се прилага правото на 61980J0158 - ЦПР - финализиран

Общността, бъдат неблагоприятно засегнати от неприлагането на една общностна разпоредба спрямо една трета страна било чрез действието на държава-членка или на властите на Общността, това лице може да започне производство пред съдилищата на държава-членка, за да принуди националните власти да приложат въпросните разпоредби или да се въздържат от тяхното нарушаване.

41. Преди всичко трябва да се отбележи, че в съответствие с член 189 от Договора регламентът „е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки,, Директивата „обвързва по отношение на постигането на даден резултат,, но оставя на националните власти избора на формата и средствата. Съобразно със съдебната практика на Съда задължителното действие на директивата предполага, че националният орган не може да прилага спрямо даден индивид национална законодателна или административна мярка, която не е в съответствие с разпоредба на директивата, която има всички белези, които са необходими, за да направят възможно нейното приложение от Съда.

42. От тези съображения следва, че всяко лице може да се позове пред националните съдилища на своите права в съответствие с регламента.

43. По същия начин, национален орган не може да прилага спрямо едно лице законодателните или административните мерки, които не са в съответствие с едно безусловно и достатъчно ясно задължение, наложено от директивата.

44. По отношение на правото на всеки търговец да поиска от съдилищата да изискат от органите на една държава-членка да принудят една трета страна да изпълнява задълженията, произтичащи от правилата на Общността в определена правна ситуация, в която този търговец не участва, но е икономически неблагоприятно засегнат от неспазването на правото на Общността, трябва да се отбележи преди всичко, че независимо че Договорът е предоставил възможност в няколко случая на частни лица да завеждат преки иски, в подходящите случаи, пред Съда на Европейските общности, намерението не е да се създадат нови средства за защита в националните съдилища, за да се гарантира съблюдаването на правото на Общността, различни от тези, които вече са предвидени от националното право. От друга страна, системата за правна закрила, създадена от Договора, както се посочва по-специално от член 177, предполага, че трябва да бъде възможно всеки иск, предвиден от националното право, да бъде на разположение пред националните съдилища за целите на гарантиране на съблюдаването на разпоредбите на Общностните, които имат директен ефект, при еднакви условия относно допустимостта и при същите процесуални условия, каквито биха се приложили, ако ставаше въпрос за гарантиране на съблюдаването на националното право.

45. С оглед по-специално на Регламент № 3023/77, следва да се отбележи, че този регламент сам по себе си не предоставя никакво освобождаване. Той само предоставя на националните власти правомощие да предоставят ограничено освобождаване. Съответно следва от фактът, че регламентът е недействителен, че националните мерки, предприети въз основа на този регламент, не са в съответствие с правото на Общността.

46. Отговорът на третия, петия и осмия въпрос съответно трябва да бъде следният:
„Системата за правна закрила, създадена по силата на Договора, както по-специално се посочва в член 177, предполага, че трябва да бъде възможно всеки иск, предвиден от националното право, да бъде на разположение пред националните съдилища за
61980J0158 - ЦПР - финализиран

целите на гарантиране на съблюдаването на разпоредбите на Общността, които имат директен ефект, при еднакви условия относно допустимостта и при същите процесуални условия, каквито биха се приложили, ако ставаше въпрос за гарантиране на съблюдаването на националното право.,,

По съдебните разноски

47. Разходите, направени от правителството на Федерална република Германия, от правителството на Република Франция, от правителството на Обединеното кралство, от Съвета на Европейските общности и от Комисията на Европейските общности, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе относно разноските.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени от страна на Finanzgericht, Хамбург, с Определение от 5 юни 1980 г., реши:

1. Освобождаването, предвидено от Регламент № 1544/69, последно изменен от Регламент № 3061/78, се прилага само за стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, пристигащи от трета страна. Това освобождаване се прилага независимо от произхода на стоките или мястото, от което те идват и от митата и данъците, които те са понесли преди техния внос на територията на Общността. Обаче, не е възможно да се приеме за пътник, пристигащ от трета страна, по смисъла на Регламента, лице, което по време на круиз, тръгващ от пристанище на държава-членка, не пребивава в трета страна или само символично се отбива там и не остава там за значителен период, иначе казано, период през който той всъщност има възможност да извърши покупки.

2. Регламент № 1544/69 на Съвета от 23 юли 1969 г. съдържа изчерпателни правила относно освобождаването от мито на стоки, които се съдържат в личния багаж на пътници, пристигащи от трети страни и тези правила не оставят на държавите-членки никакво правомощие да предоставят, в обхванатата от регламента област, никакво по-широко освобождаване от това, предвидено от регламента.

3. Регламент № 3023/77 на Съвета от 20 декември 1977 г. относно определени мерки за прекратяване на злоупотребите, които са следствие от продажбата на земеделски продукти на борда на кораби, не съдържа адекватно посочване на мотивите, на които той се основава и съответно не е действителен.

В случая на пътуване между трети страни и Общността освобождаването, предвидено в Директива № 69/169 на Съвета от 28 май 1969 г. за хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно освобождаване от данък върху оборота и акциз при внос при международните пътувания, може да се предостави само на пътници, които пристигат на митническата територия на Общността от една трета страна и в подобен случай обстоятелствата, при които са били придобити стоките, са без значение за

предоставянето на освобождаване.

В случая на пътуване в рамките на Общността, когато пътуването от една държава-членка до друга включва транзит през територията на една трета страна или започва от част от територията на другата държава-членка, в която не се събират данъците, които упоменава директивата, спрямо стоки, които се консумират в рамките на тази територия, пътникът трябва да може да докаже, че пренасяните в неговия багаж стоки се придобити при условията на общите условия, регулиращи данъчното облагане на националния пазар на държавата-членка, и не се класират за никакво възстановяване на данък върху оборота и/или акциз. Ако пътникът не може да представи никакво упоменато по-горе доказателство, той може да се ползва само от по-ограниченото освобождаване, предвидено в случая на пътуване между трети страни и Общността

При приемането на Директива № 69/169, и Втора и Трета директиви съответно на 12 юни 1972 г. и на 10 декември 1978 г., които я допълват, Съветът е имал намерението постепенно да установи цялостна система за освобождаване от данък върху оборота и акциз за стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците. Следователно в тази област държавите-членки разполагат само с ограниченото правомощие, предоставено им от директивите, да предоставят друго освобождаване, различно от това, указано в директивите

Системата за правна закрила, създадена по силата на Договора, както по-специално се посочва в член 177, предполага, че трябва да бъде възможно всеки вид иск, предвиден от националното право, да бъде на разположение пред националните съдилища за целите на гарантиране на съблюдаването на общностните разпоредби, които имат директен ефект, при еднакви условия относно допустимостта и при същите процесуални условия, каквито биха се приложили, ако ставаше въпрос за гарантиране на съблюдаването на националното право.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 7 юли 1981 година.

Подписи